

Michael O'Donnell

UNDERCURRENTS

Wang Kunsthandel

TIDENS FORLØP RUST

Trygghetens element i en verden av nostalgi –

- en verden som har feilet
- utviklingen har feilet
- teknologien har feilet
- Modernismen har feilet

Schnabel refererer til rust som fattigdommens struktur.

- Det skinnende og det nye
- det funkende og det plastiske
- er symboler på en tapt drøm
- en drøm dømt til nederlag

Produsering av umiddelbare ruiner. Den brente jord av første og annen verdenskrig har avlet en verden overfylt av korn, stål, heroin, «Ships and Chips». Heltene fra 14 og 39 har produsert køer av sultende, rekker av arbeidsløse og en serie hull i bakken som enten skjuler spill fra teknologiens progress eller spyr opp oljedollars inn i lommene til de få – på bekostning av de mange.

THE PASSAGE OF TIME RUST

The safe element in a world of nostalgia –

- a world that has failed*
- progress has failed*
- technology has failed*
- Modernism has failed*

Schnabel refers to it (rust) as the texture of poverty.

- The shiny and the new*
- the bright and the plastic*
- are symbols of a lost dream*
- a dream proved to failure.*

The making of instant ruins.

The scorched earth of World War I and II has spawned a world, overpopulated in corn, in steel, in heroin, in ships and Chips. The dream of the heroes of '14 and '39 have produced queues of starving, lines of unemployed and a series of holes in the ground which hide the wastage of technological process or spew oil dollars into the pockets of the few – at the cost of the many.

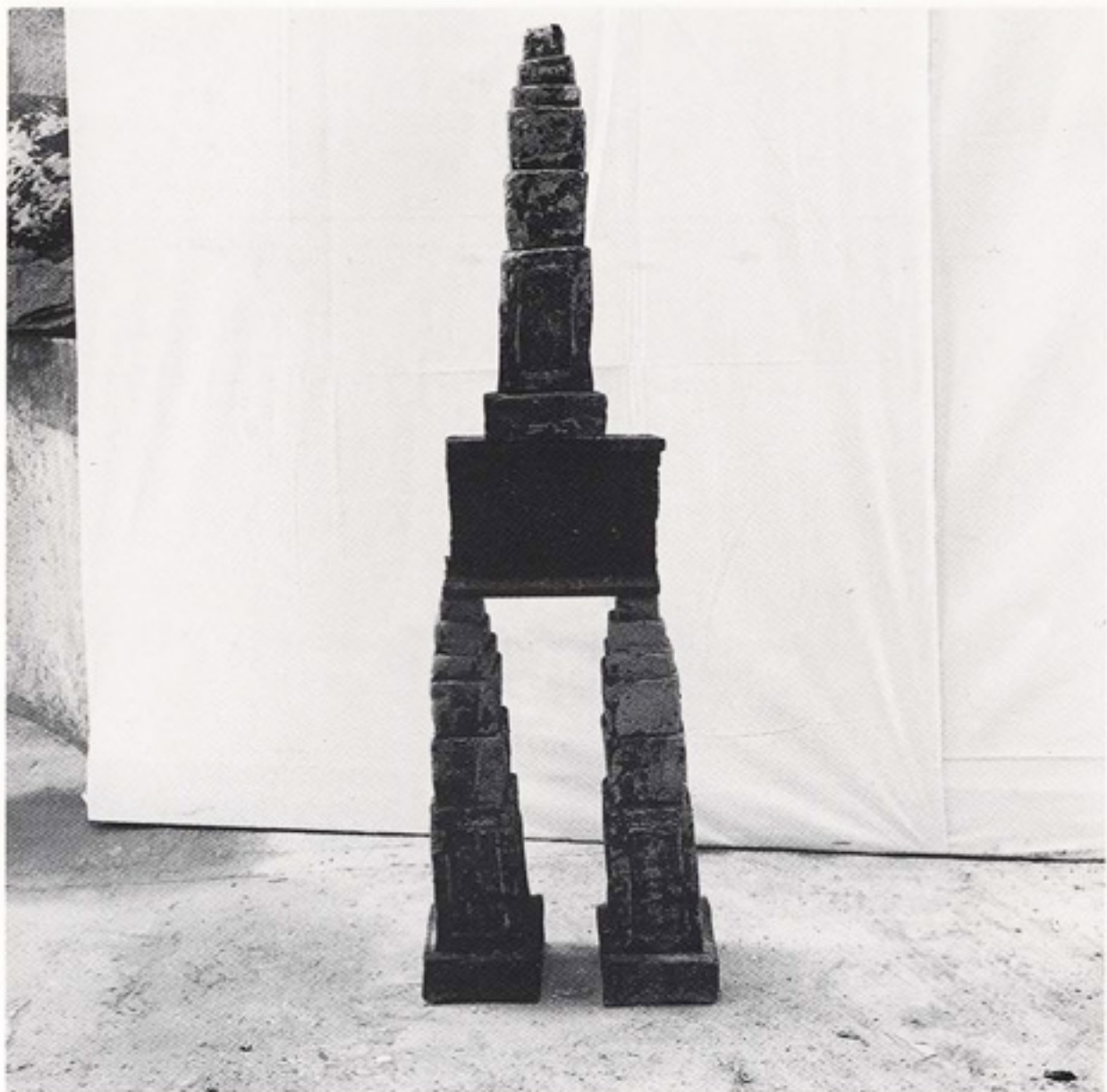

UNDER COVER cast iron and stone, asphalt 115 x 75 x 85

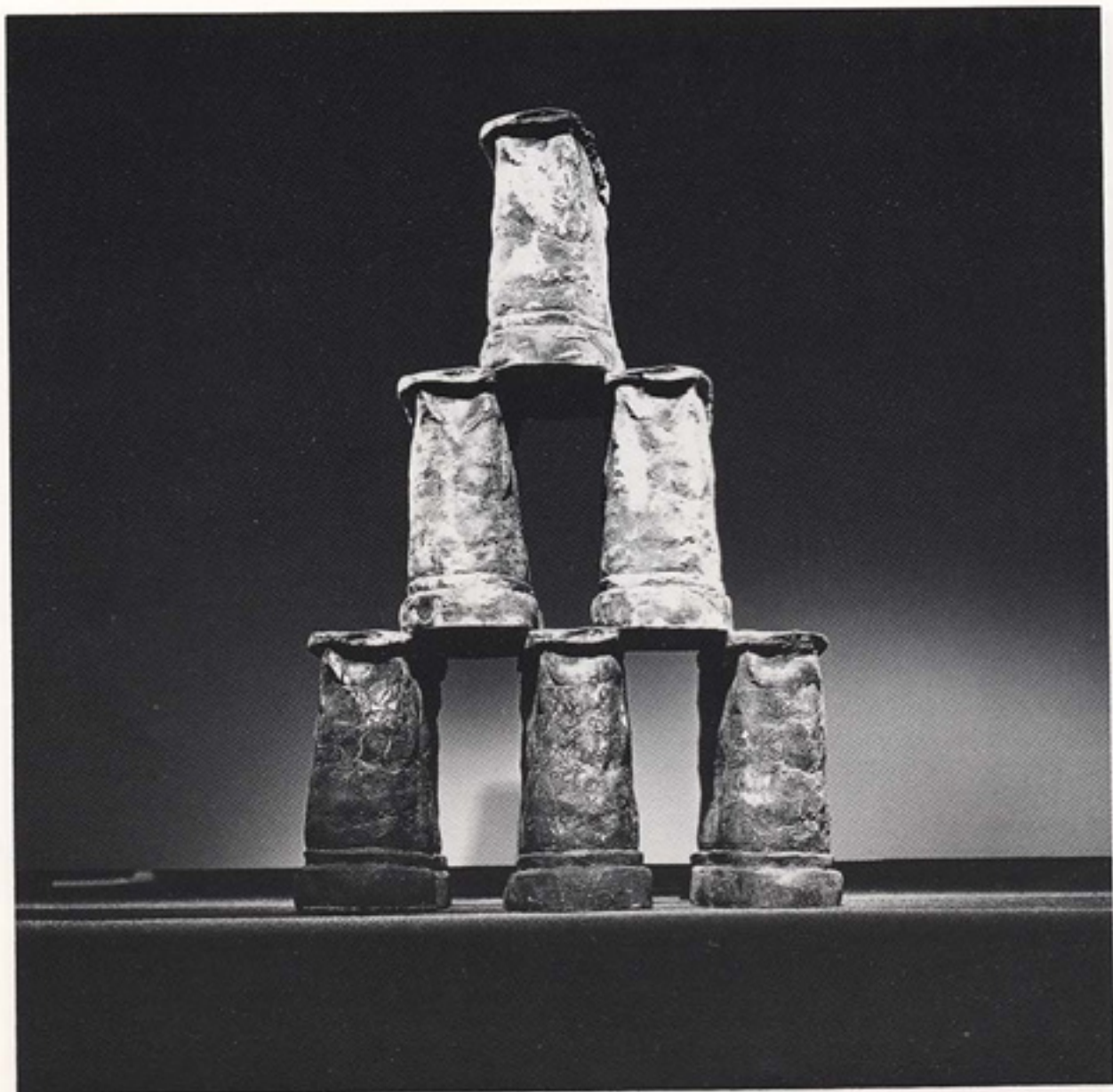

SUB STRUCTURE cast iron and stone, granit, concrete 115 x 90 x 70

EMPIRE STATELESS cast iron and stone, steel 112 x 45 x 22

STACKED MONUMENT cast iron and stone 100 x 65 x 40

Det finnes tre menneskeproduserte strukturer som på dette tidspunkt interesserer meg. På én måte besørger alle tre et sammenhengende nettverk – en kjede av landemerker som forstyrrer det Europeiske landskap. Disse tre er kirken, monumentet og elektriske pumpestasjoner. Alle tre representerer en kjede av reaksjoner som ikke er tydelige ved første iøyentagelse av strukturen. Uten at man vet hvorfor, er deres funksjon eller eksistensgrunnlag foruroligende gjemt. De er knyttet sammen, ikke bare ved funksjon, intensjon og interaksjon, de har også en felles arkitektonisk form – et ønske om å formidle stabilitet og lang levetid i form, og ønsker og drømmer med hensyn til pekeretning. Deres design bryter med vår arkitektoniske tradisjon – den arkitektur vi er bedt om å bo i, handle i, arbeide i, osv.

De står ikke bare som forbindelsesledd til andre lignende strukturer, men også som en forbindelse til et formspråk som tilhører en annen kultur. På en eller annen måte så innbyr denne forbindelsen til «en annen kultur» oss, betrakteren, til en følelse av ærefrykt. Vi føler oss veldig ydmyke under synet av disse strukturene.

Under overflaten ligger et nettverk av andre strukturer som går utover et vanlig menneskes forståelse og kontroll. Underverdenen er grunnbasis – uten den vil strukturen kollapse. Slik som et vanlig hus står på sin egen grunnmur, står dette fundament ansvarlig for overstrukturen.

Underverdenen er et område av mystikk, misforståelser, forviklinger og foruroligende enkelhet – i mange tilfeller er det utrolig at den har lov til å eksistere, i andre tilfeller takker man Gud for at den gjør nettopp det.

Således som disse tre strukturer har sin underverden, så har samfunnet og individet det, politiske strukturer forlanger det.

I livet står den gjemt, i døden forblir den gjemt.

Michael O'Donnell 1987

There are three man made structures which at this point in time interest me. In a sense all three provide a linking network – a chain of markers which interrupt the European landscape. They are the church, the monument and electricity pumping stations. All these represent a chain of reactions which are not apparent from first view of the structures. Unless one knows why; their function or reasoning is disturbingly hidden. They are linked not only by events, intentions and interaction, they also have a common architectural norm – a wish to provide stability and longevity in form, and desires and dreams in direction and pointing. Their design breaks with our tradition and architecture – the architecture we are asked to live in, shop in, work in etc. They stand not only as links to other similar structures but also a link in time to a language of form which belongs to another culture. Somehow this link to «other cultures» provides, us, the viewer, with a sense of awe. We are made to feel very humble in the sight of these structures.

Beneath these structures lies a network of further structures which go beyond the understanding and control of mere man. The underworld is the support base – without it the structure collapses. As an individual house stand on its own foundation, this foundation stands responsible for the over-structure. The underworld is an area of mystery, misunderstanding, complexity and disturbing simplicity.

In a lot of cases how it is allowed to exist at all seems beyond belief, in other cases, thank god its there. As in the three structures, all structures have their underworld – societies have it – individuals have it – political structure demands it.

In life it stands hidden, in death it remains hidden.

Michael O'Donnell 1987

DIP DIP DIP MY BLUE SHIP cast iron and stone, granit, steel 130 x 65 x 125

UNDERCURRENT-MONUMENT steel,granit,cast iron + stone 180 x 120 x 135

